Petra Šroubek Pohlová
foto Michal Fanta

chalupářky a chalupáři

známí Češi a jejich druhé domovy

VIGNEROVÁ
KOLEČKO
CÍLEK
OBERMANNOVÁ
KOHOUTOVY
PIRK
JANOTOVI
PASTA ONER
RITTSTEIN
MICHOPULU
SKLENÁŘ
BENEŠOVÁ

GRADA

GRADA

Text: Petra Šroubek Pohlová
Foto: Michal Fanta
Sazba: Michaela Pospíšilová Králová

chalupářky a chalupáři

známí Češi a jejich druhé domovy

GRADA

Copyright © Petra Šroubek Pohlová, 2025
Foto © Michal Fanta, 2025
© Grada Publishing, a. s., 2025

Kde (druhý) domov můj?

Na konci 20. století se věřilo, že chataření a chalupaření má období největší slávy za sebou. Proč jezdit stále dokola na jedno místo, když můžeme konečně svobodně cestovat po celém světě? Na co se mořit se záhony, když jahody, rajčata a okurky koupíte všude? Ale v mezičase vyrostla v Česku další generace chatařů a chalupářů. Na chaty a chalupy už se neutíká před režimem a znečištěným ovzduším, ale spíš se tu schováváme před moderními technologiemi a někdy i sami před sebou. Jak moc se tento český fenomén v posledních letech proměnil (i v čem zůstal neměnný), poodkrývá deset příběhů v této knížce.

Všem, kteří nás pustili do svého druhého domova, ze srdce děkuji. Nejenže věnovali mně a fotografovi dostatek času, ale taky nám upekli skvělou bábovku, uvařili krkonošskou houbovku, zásobili nás jablky a kadeřávkem, a dokonce jsme dostali i sádrovou madonu pro štěstí.

Ráda bych poděkovala své rodině, která snášela mé pracovní víkendové výjezdy s obdivuhodnou trpělivostí a která se o knihu zajímá, i když nepatří do povinné školní četby. Také děkuji svým kolegyním a kolegům, že poslouchali mé nekonečné chatařské historky a měli ke knize spoustu zajímavých postřehů. Velká část textu vznikala na chatě a pokud *Chalupářky a chalupáře* vyvezete do svého druhého domova, kde vám budou dělat společnost u odpoledního kafe nebo v houpací síti, knížka přesně splnila svůj účel.

Petra Šroubek Pohlová

Aneta Vignerová,
modelka a influencerka

Jen tak sedět a být v klidu

Petr Kolečko,
režisér a scenárista

Původně jsme chtěli koupit chatu. Když začal covid, byli jsme zavření doma a potřebovali se nadechnout. Jenže ceny byly v té době úplně nesmyslně napálené. Každý měl pocit, že dal do chaty půlku srdce, ale neviděl, že chybějí pevné základy a že je nutná rekonstrukce. Nechtěli jsme zaplatit tři miliony a pak dát další dva na opravy. A tak jsme nakonec místo chaty koupili domek na Nymbursku.

S nákupem to bylo rychlé, stačilo nám vidět fotku. Přijeli jsme sem a bylo jasno, hned jsme do toho chtěli jít. Ale kdyby nebyl covid, asi to nedopadne. Za normální situace bychom neměli moc času projíždět na internetu nemovitosti.

Přes pracovní týden jsme v Praze, ale kdykoliv je to možné, jedeme sem. Na baráku trávíme zhruba třetinu času, nejčastěji od čtvrtka

Bydlíme v Praze, jsme na ni
oba pracovně hodně navázaní.
Ale tady se cítíme víc doma.

Jiříkův pokojíček jsme nedávno zařizovali, dřív v něm byla jen postýlka. Když ráno vstane brzy, může si tu hrát a kreslit, ale většinu času trávíme dole všichni společně.

do neděle. A taky všechny svátky a hlavně celé prázdniny. Náš syn chodí do školky v Praze i tady, až bude ve školním věku, budeme ho do Prahy vozit, naštěstí to máme jen tři čtvrtě hodiny. Bez pražské základny to do budoucna asi nepůjde, ale jak jsme v Praze v nájmu, vnímáme to tu jako domov.

Jsme antibudovatelské typy, bylo pro nás nemyslitelné, že by se na domě dělaly nějaké větší úpravy. Jen nahoře se přepažoval jeden velký pokoj, rozdělil se na dva, potřebovali jsme ložnici a dva dětské pokoje. Jinak jsme se zařizováním moc práce neměli. Původní majitelka byla designérka, nebyl důvod nic moc měnit – proč něco předělávat po profesionálovi? Styl interiéru se nám líbil, je moderní,

Nechtěli jsme, aby byl dětský pokoj zbytečně přeplácaný, máme rádi spíš minimalismus.

ale zároveň útulný, a tak jsme bývalou majitelku požádali, jestli by tu vybavení mohla nechat, protože ho jako profesionálka sežene snáz. Odvezla si jen věci, ke kterým měla citovou vazbu, a nahradila je podobnými, koncept domu zůstal stejný. Ale samozřejmě jsme si dost věcí dokoupili a interiér doladili podle svého. Baví nás si to tady zútulňovat.

Pohled Petra

Jsem panelákové dítě z antichatové rodiny. Naši nikdy nic neměli, ani řidičák, a chata bez řidičáku moc nejde. Peníze se u nás v rodině utrácely hlavně za cestování, s chatou jsme vždycky spíš na někom

Z pracovny na zahradě je krásný výhled. Akorát v zimě se hůř vytápí.

Rekonstrukce prvorepublikového domu proběhla před deseti lety.

Zahradní pracovna

K věcem, které mě obklopují, nemám žádný vztah. Čím míň toho kolem mě je, tím líp. Ale svoji venkovní pracovnu mám rád. Na vybavení si moc nepotrpím, ale tenhle prostor jsem si zařídil sám, mám tu křeslo od Halabaly a funkcionalistický stůl. G. B. Shaw měl podobnou venkovní pracovnu, byla na půlkruhové koleji a mohl s ní otáčet podle toho, jak zrovna svítilo slunce. Já to tady mám v zimě trochu blbý, protože se tu obtížně vytápí, pod stolem je přímotop. Původní majitelka měla

v tomhle prostoru showroom. Dobrý je, že jdou tyhle kostky vrstvit na sebe. Akorát by bylo divný, kdyby byla věž z kostek nakonec vyšší než původní barák. Jenom mi tady zrovna chybějí schody, ty staré se rozpadaly a na nové čekám. Mám tu klid na práci, v poslední době toho bylo docela hodně. Na jaře bude mít premiéru *Kouzlo derby*, pak jsem psal ještě jeden film, co půjde na podzim do kin, a taky seriál o vězení.

Zrcadla interiér prosvětlují i opticky rozšiřují.

parazitovali, strejda měl krásnou chatu v Adršpachu. Místo chaty koupili naši loď, sehnali ji hned po revoluci. Vypadala trochu jako hausbót, ale dalo se s ní jezdit. Akorát jsme něco podnikli asi tak třikrát.

S chatařením jsem začal později, s exmanželkou jsme si pronajímali dřevěnou chatu na Orlíku. Jezdil jsem tam pak i s Anetou, v rodině máme dobré vztahy. Když jsme začali koukat po chatách, nejdřív nás napadl Orlík, ale dopadlo to, jak to dopadlo, a místo chaty jsme koupili dům.

Že jsme skončili kousek od Poděbrad je spíš náhoda, i když je mi sympatický, že jsme východně od Prahy. S východem Čech celoživotně celkem sympatizuju, z máminy strany mě to táhne na Náchodsko, to je ale přece jenom o dost východněji. Jsme v Polabské nížině, na placce. Aby se člověk dostal do nějaké hezčí přírody, musí vyjet až směrem na Bydžov, kde jsou kopce. Není to tady

Koncept interiéru, který vymyslela bývalá majitelka, jsme nechali, sedne nám. Je to moderna s útulnými prvky.

Krb zvládne vytopit celý dům, je to skvělá věc, akorát jednou jsme z něj museli lovit mrtvého ptáka. Sedačku bychom do budoucna rádi vyměnili, světlá barva není s dětmi moc praktická.

Aneta si myslí, že se na fotkách tvářím dobře, jen když o focení nevím. Ale už mám celkem natrénovaný masarykovský výraz.

žádná rekreační oblast, spíš lokalita na bydlení a běžné fungování. My si tohle místo zamilovali hlavně proto, že se tu nemuselo nic moc opravovat. To byl jeden z hlavních důvodů.

Kromě pracovny – tahle stavba na zahradě fakt není žádná obyčejná bouda! – se mi líbilo, že tu není moc trávy, spíš japonská zahrada se štěrkem. Sekat trávu jsem rozhodně nechtěl, to bych při své vytíženosti absolutně nezvládl. Aneta se zahradě věnuje víc než já a vysadila tu pár keřů, ale pravidelně se musí pečovat jenom o túje. U nich je sporné, jestli jsou naše, nebo obce. Ne že by o ně někdo stál, snažím se tvářit, že jsou obce. Když se jednou ročně stříhají, připlatím zahradníkům, aby nám zkrátili i ořech.

V obývaku se žije, jí, drobí. A nemůžou tu chybět ani hračky, trávíme tady společně většinu času.

Kolem domu se potulují kočky, jejich počet se v čase různě mění. Dáváme jim nažrat. Občas je silná myší sezona, takže je dobře, že tu jsou, akorát nám úlovky chodí ukazovat, jednou nám sem nanosily snad sto mrtvých myší. Kousek za domem je JZD, občas to tu trochu smrdí, ale nijak zvlášť nám to nevadí. Jde o kravské JZD a říká se, že hovězák je na rozdíl od prasečáku v pohodě. Taky máme z okna výhled na indické běžce, které chová soused. Jedná se o speciální druh kachen, nejsou k jídlu, ale na lovení slimáků – fakt to existuje, prodávají se úzkostlivým zahradníkům.

Jako chatař nebo chalupář jsem se necítil a necítím, ale tady na baráku je to dobrý. Dají se tu dělat různý vylomeniny. Jsem rád, že se tady líbí Jiříčkovi i synům z prvního manželství. S klukama hrajeme florbal, máme branky v místě, kde je vybetonované garážové stání, parkuju jinde. Do budoucna chci nechat zapustit koš na basket, dřív jsem hrál a možná si uděláme i takovou klubovnu s fotbálkem a saunou.

Nic manuálního kolem domu mě nechytlo. Když mám čas, tak si lepím modely z papíru, ale třeba sestavování nábytku mě nebaví. Zrovna minulý týden jsem musel něco dávat dohromady a na tom fakt není zábavnýho vůbec nic. Jen sekání dříví a topení v krbu jsem si oblíbil.

24 VIGNEROVÁ A KOLEČKO

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Chalupářky a chalupáři**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.